

[Carl F. Madsen.]

de forskellige Fags Behov. Nogle Fag behøver maaske lidt længere Tid, andre Fag lidt kortere Tid, derfor er det rimeligt at have Bestemmelser om Fastsættelse af Læretiden i de forskellige Fag.

I § 6 tales om Lærlingenævnets Beføjelse til at nægte Godkendelse af Lærlingekontrakter, hvor en Virksomheds Forhold er til Hinder for en forsvarlig Oplæring. Det er ogsaa en udmærket god Bestemmelse. Vi har — jeg har allerede nævnt det — Virksomheder af en saadan Beskaffenhed, at de aldrig burde have haft en Dreng i Lære, og der er tillige Virksomheder, som driver Smudskonkurrence, idet de holdes i Gang alene med Lærlinge, 10, 15, 20 Lærlinge, hvoraf saa de ældre maa lære de yngre. Hvor meget eller hvor lidt der kommer ud af en saadan Lære i de 4 Aar, de har spildt paa et saadant Sted, kan vi vist snart blive enige om. Noget saadant kan ikke være af det gode, og derfor vilde det være ønskeligt, om man kunde faa denne Bestemmelse ind i Loven.

Under den Diskussion, der har været ført her i Tinget om Lærlingeforholdet, ved jeg meget vel, at Ordførerne for Venstre og Det konservative Folkeparti har talt mod disse og andre Bestemmelser, men jeg har dog hver Gang lagt Mærke til, at de har erklæret, at hvis Sagen blev henvist til et Udvalg, vilde de være villige til at optage en Forhandling der. Ganske vist har de ikke lagt Skjul paa, at der, for at vi kan blive enige, maa ske betydelige Ændringer. Men disse Løfter fra Ordførerne for Venstre og Det konservative Folkeparti er langtfra blevet opfyldt. Hvis jeg var Formand for et Udvalg, hvad jeg ikke kan blive i dette Ting, saa længe vi er i Mindretal, vilde jeg indkalde Medlemmerne til Møde og give dem Lejlighed til at gennemgaa Lovforslaget, gøre deres Bemærkninger dertil og eventuelt stille Ændringsforslag. Jeg kan ikke forstaa, at det kan være i Overensstemmelse med Tanken om at have et Ting, i dette Tilfælde det høje Landsting, at man, naar et Lovforslag er fremsat og et Udvalg nedsat, vælger Formand og saa nichts weiter, saa gaar hele Sæsonen, uden at man hører eller ser noget til Sagen. Jeg vil haabe, at man, naar Sagen nu bliver henvist til et Udvalg, vil bære sig ad paa den Maade, at man giver de forskellige Partier Adgang til at fremsætte deres Ændringsforslag. Det kan være, man saa kommer til det Resultat, at Flertallet, altsaa Venstre og de Konservative, vil bringe Lovforslaget ned i Salen til Diskussion og Afstemning, saa faar vi dog

noget gjort ved det. Dette her nu paa 10de Aar at staa og tale om den samme Sag virker dog, synes det mig, næsten lidt latterligt, og jeg henstiller derfor, at man tager fat, at man søger at faa mere Arbejdsmod i den kommende Tid, end man har haft hidtil, og at man gør noget ved Sagen, for jeg tror, at hvis det var muligt at faa bragt et Resultat ud af denne Sag, vilde det vække Tilfredshed i vide Kredse baade blandt Forældrene, som skal have deres Børn anbragt, og maaske i nok saa høj Grad hos Arbejdsgiverne. De kan kun ønske, at der bliver en Ende paa denne Historie, saa at de ved, hvordan Forholdet ligger, naar de for Fremtiden tager Lærlinge i deres Brød.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Lange: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, idet det er fjerde Gang, vi her i Tinget ser et Lovforslag af samme Ordlyd. Jeg kan i det store og hele henvise til de Udtalelser, jeg har fremsat ved Lovforslagets tidligere Behandling.

Over for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Carl F. Madsen), som for et Øjeblik siden sagde, at man fra Arbejdsgiverside, da Arbejdet for at gennemføre en Lærlingelov i sin Tid paabegyndtes, havde stillet sig meget skarpt imod Ønskerne derom, vil jeg dog gerne sige, at saa vidt jeg ved, blev den første Lærlingelov gennemført 1889 af en konservativ Regering; og den Mand, som spillede en særlig Rolle ved Gennemførelsen af Lovforslaget, var en Konservativ, Tømrermester Kayser, der ved Siden af at være Rigsdagsmand var en kendt og anset Haandværker og en stor Arbejdsgiver. Hvis man vender tilbage til de Forhandlinger, der blev ført dengang, vil man ikke faa den Opfattelse, at Arbejdsgiverne stillede sig ganske afvisende over for Gennemførelsen af en Lærlingelov, og det, at man naaede et Resultat, modbeviser jo ogsaa den ærede Ordførers Paastand. Mit Parti har altid ønsket, at der skulde være en Lov, som ordnede Forholdene mellem Principal og Lærling, men dette vil naturligvis ikke sige, at man kan gaa med til en hvilken som helst Fordring, der stilles af Regeringen eller Regeringspartierne.

Som det allerede er fremhævet af den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Johannes Jensen), indeholder dette Lovforslag ganske overordentlig vidtgaende Bestemmelser, Bestemmelser, hvis Gennem-